

stærke afhængighed af Folkeretskommissionens udkast syntes tildels at være begrundet i, at disse lande ved særlige missioner kun forstod delegationer på højt plan, egentlige diplomatiske delegationer, der ofte erstatter faste diplomatiske repræsentationer og ikke synes at have oplevet en udvikling tilsvarende den i den vestlige verden, hvor særlige missioner, der kan henføres under den i artikel 1 givne foreløbige definition af særlige missioner, udsendes og modtages på en mangfoldighed af områder.

Under samlingen nåede man at færdigbehandle artiklerne 2-29 og 31 af udkastets i alt 50 artikler. Præambel og slutbestemmelser nåede man ikke at behandle. Drøftelse af udkastets artikel 1, der omhandler definitioner, blev udskudt til behandling, efter at det endelige indhold af artiklerne foreligger.

III. Resolutionen.

6. udvalg vedtog den 9. december 1968 en resolution ifølge hvilken Generalforsamlingen, der ikke under 23. samling havde set sig i stand til at fuldføre arbejdet med konventionsudkastet om særlige missioner, besluttede at overføre punktet til den foreløbige dagsorden for 24. samling med henblik på vedtagelse af konventionen under den nævnte samling.

Samtidig besluttede udvalget, at artikler, der allerede er vedtaget eller forkastet af 6. udvalg, ikke må tages op til fornyet behandling under 24. samling, medmindre to trediedele af de tilstedeværende og stemmeafgivende medlemmer træffer beslutning herom. Ændringsforslag, der ikke har været til behandling under 23. samling, vil derimod kunne gøres til genstand for umiddelbar behandling i 6. udvalg under 24. samling. Endvidere bestemtes det, at redaktionsudvalgets sammensætning ikke vil blive ændret, og at Schweiz igen vil blive indbudt til at deltage i drøftelserne om konventionsudkastet uden stemmeret.

Resolutionen (res. 2419) blev den 18. december 1968 godkendt enstemmigt af Plenarforsamlingen, der ligeledes tilsluttede sig de truffne beslutninger.

6. udvalgs rapport: A/7375.

Beretning fra særudvalget vedrørende spørgsmålet om definering af aggression.

(Dagsordenens punkt 86).

6. udvalg behandlede beretningen fra det af 22. Generalforsamling nedsatte særudvalg vedrørende spørgsmålet om definering af aggression på 10 møder afholdt den 2. oktober og mellem 18. og 26. november 1968. Debatten om dette punkt, hvis optagelse på dagsordenen skyldtes et sovjetisk initiativ i 1967, prægedes mere end noget andet spørgsmål under 23. samling af den sovjetiske aggression mod Tjekkoslovakiet i august 1968.

I. Forhistorie.

Særudvalget, der består af 35 medlemmer, herunder Norge, er det fjerde udvalg, som FN har nedsat siden 1952 med henblik på at definere begrebet aggression. Det afholdt sin første mødesamling i juni 1968, og endnu engang afspejlede drøftelserne uoverensstemmelser om muligheden og ønskeligheden af samt formålet med en definition. Trods deres tvivl om nytten af definitionsbestræbelserne deltog de vestlige medlemmer af særudvalget konstruktivt i arbejdet, men det lykkedes ikke at nå frem til enighed om nogen af de definitionsforslag, der blev fremlagt. På særudvalgets sidste mødedag foreslog Sovjetunionen, at særudvalget skulle mødes igen inden udgangen af 1968 for at udarbejde et definitionsforslag til 23. samling; denne manøvre sigtede på at søge særudvalgets mandat ændret og at splitte særudvalgets medlemskab. Det sovjetiske forslag blev vedtaget i modificeret form ved en afstemning, hvorunder de fleste vestlige medlemmer afstod.

II. Debatten i 6. udvalg.

Spørgsmålet om særudvalgets genindkaldelse i 1968 blev forelagt 6. udvalg i begyndelsen af 23. samling. Som følge af invasionen af Tjekkoslovakiet var Sovjetunionen ikke længere interesseret i særudvalgets genindkaldelse, men Sovjetunionen begrundede sit ændrede standpunkt med de praktiske vanskeligheder, det ville volde FN's sekretariat at betjene særudvalget og Generalforsamlingen på samme tid. Det besluttedes herefter, at særudvalget ikke skulle træde sammen igen under 23. samling.

Særudvalgets beretning blev indgående